

Radio Rojc

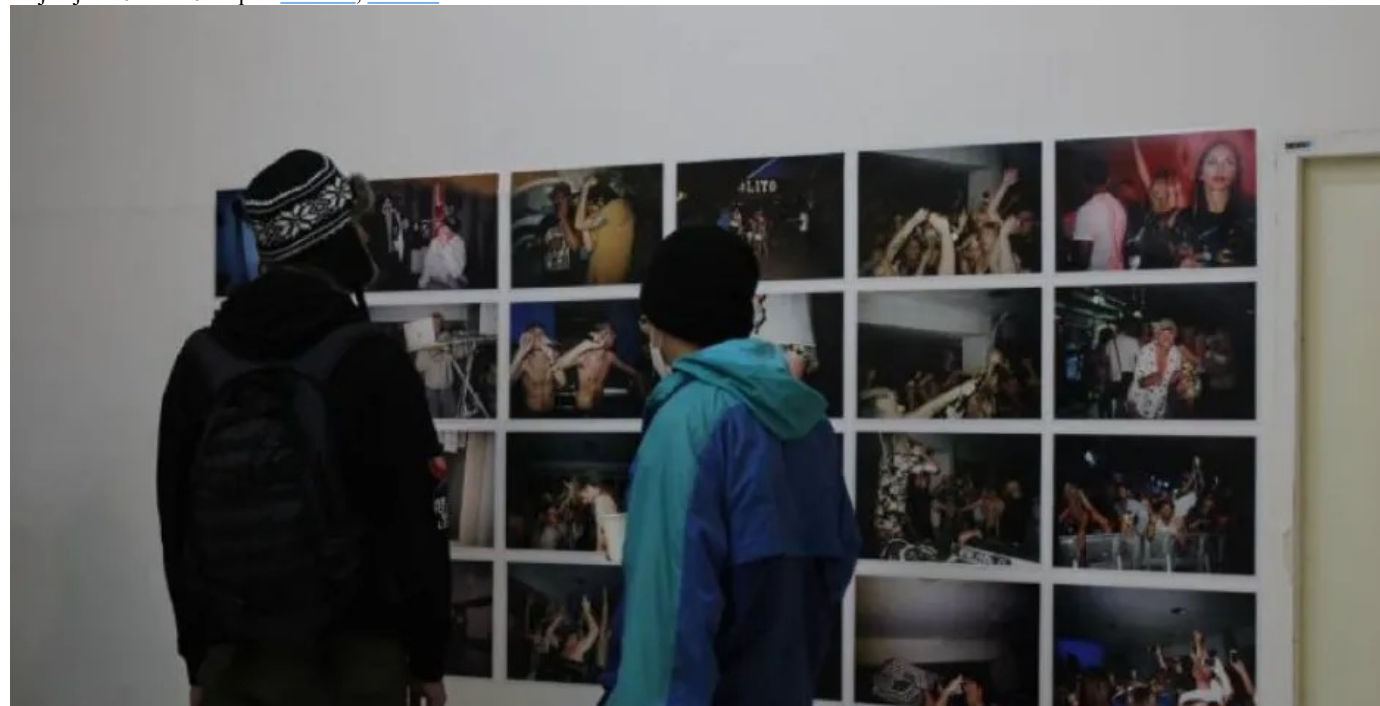
Stream: [64AAC+](#) [128AAC+](#) [320MP3](#)

- [iz Rojca](#)
- [Društvo](#)
- [Komentar](#)
- [Kultura](#)
- [Podcast](#)
- [Kontakt](#)
- [Gradimo Rojc](#)
- [R.O.J.C.](#)

PRAZAN PROSTOR (5) Proces definiranja autentičnosti

Radio Rojc

Objavljeno 01.12.2022. pod [Društvo](#), [Kultura](#)

Prazan prostor: Definiranje supkulturnih gibanja u Hrvatskoj (5)

Likovna umjetnost kao proces definiranja autentičnosti

Klasična paradigma koja se provlači kroz gotovo sve umjetničke grane nalaže kako ti *za sve danas treba nekakav vizual*. To je naravno istina, ali ona još bolnija očituje se u takvim indirektnim, sekundarnim plasmanima relevantnosti ovdašnje (iako to isto vrijedi i na globalnom planu) likovne prakse. Nameće se, dakle, narativ o reakcionarnoj prirodi likovnosti, što joj ne ostavlja previše – ako uopće ostavlja – prostora za manevriranje unutar samog procesa traganja za vlastitom autentičnošću. Sve što reagira – odnosno sve što se percipira kao nešto što reagira – gubi prostor za realnu artikulaciju svojih osjećaja, vrednota, misli i stavova, samim time i vlastite (bliže) povijesti.

Daleko od toga da je likovnost izgubljena, njena *istina* je višeslojna i provlači se u više smjerova. O tim indikatorima bezvremenske autentičnosti porazgovarao sam s pulskim umjetnikom Erosom Čakićem, koji mi je pomogao dešifrirati pulski kontekst istih pitanja.

“Likovna scena je bitno utjecala na nastanak alternativne i nezavisne kulture u Puli, primjer je galerija DOC na Verudi koja je postala okupljalište vizualnih umjetnika i alternativaca u kulturi, poticala osnivanja udruga, surađivala u organizaciji koncerata do osmišljenog djelovanja u MMC Luka gdje su se sublimirali rezultati perioda od sredine 80-ih godina prošlog stoljeća do početka novog milenija. INK je likovnjake koristio za osmišljavanje i realizaciju scenografija, a vizualni umjetnici surađivali su kontinuirano s Pulskim filmskim festivalom, nekada Festivalom jugoslavenskog igranog filma.” – započinje Čakić.

“Usprkos bogatoj povijesti, činjenica je da danas (u Puli) fali jedna galerija koja bi mogla predstavljati potpuno nezavisnu likovnu i novomedijsku likovnu scenu, koja bi svojom koncepcijom i otvorenošću zasigurno otvorila novo poglavlje u pulskoj likovnosti...i ne samo likovnosti. Takva galerija mogla bi biti situirana u Društvenom centru Rojc.”

Čakić se dotaknuo povijesti pulske likovnosti, pa sam ga zamolio da mi pokuša razložiti tu vremensku liniju.

“Prvi ozbiljniji izložbeni prostor u gradu bio je “Likovni salon” u Opatijskoj (danas zavod za zapošljavanje) kao preteča gradske galerije pod vodstvom Ota Šireca (FJIF) od 1971.g., istovremeno i nakon toga “prigodne galerije” u INK, Galerije Vincent iz Kastva (INK), komunalnoj palači i “privatne galerije” obično vezane uz kafiće (DOC- Veruda) do prve, od Likovnog salona ozbiljne inicijative pokrenute od strane HDLU

Istre, MMC Luka(2000g.). Tijekom posljednja dva desetljeća otvoreno je 13 galerija s pripadajućim statusom galerije. Činjenica je da publike nikad nije nedostajalo, barem kad su u pitanju galerijski aspekti likovnosti. To je i danas tako.” – nastavlja.

Dotakli smo se i društvene angažiranosti unutar takvih, ponajprije lokalnih mikroprostora.

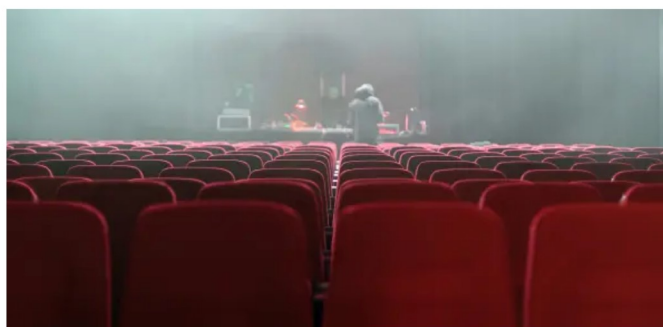
“Društveni angažman ovisi o tome da li su unutar ili u sklopu institucija održavani “mainstream” programi i tradicionalniji pristup likovnosti do galerija u sklopu rada neovisnih udruga gdje se prezentira “nova umjetnost” kao nešto što je nastalo u sklopu nezavisne scene.”

Jedno je sigurno: likovnost – bila ona pulska ili svjetska – ne smije biti poligonom za puko reagiranje na ono što se događa oko nje. Pulski primjer *žive likovnosti* nameće u prvi plan ideju o metafizičkoj ravni prostora koja je u konačnici mnogo više od proste sume njegovih dijelova. Potpuna autentičnost je već prisutna, sad je samo treba moći konkretno artikulirati. Gradnja autentičnog diskurza oko likovnosti jest upravo proces pronalaženja likovnosti koja ne reagira, već participira, istražuje i definira prostore iz kojih proizlazi.

Foto: Paola Vitasović

Ivan Slijepčević

**Tekst je sufinancirala Agencija za elektroničke medije kroz projekt poticanja novinarske izvrsnosti*

PRAZAN PROSTOR (4) Unikum performativnih praksi

Teatar je “unikum” prije svega zarad svoje fluidnosti koja se ne odnosi na fizički, već na mentalni prostor – kazalište je u tom smislu apsolutno stanje svijesti, ne samo rezultat prisustva i stvaranja u prostoru.

 Radio Rojc

0

Podjeli ovo:

Srodno

PRAZAN PROSTOR (4) Unikum performativnih praksi

24.11.2022.

U "Društvo"

PRAZAN PROSTOR (1) Između glazbe i ideologije

03.11.2022.

U "Društvo"

PRAZAN PROSTOR (3) Univerzalan zvuk budućnosti

17.11.2022.

U "Društvo"

« [PRAZAN PROSTOR \(6\) Je li prostor uistinu prazan?](#)

[Ponterosso – prekogranični trgovački fenomen](#) »

[RSS 2.0](#) | [trackback](#)

© 2022 [Radio Rojc](#), sva prava pridržana. Impressum se nalazi [ovdje](#), a pravila privatnosti [ovdje](#).